

529.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 14 lipca 1925 r.

w sprawie udzielania uprawnień rządowych na wytwarzanie, przetwarzanie i rozdzielanie energii elektrycznej przez drobne zakłady elektryczne.

Na podstawie artykułu 5 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 34, poz. 277) zarządza się co następuje:

§ 1. Podania o uprawnienia rządowe dla drobnych zakładów elektrycznych, mających zawodowo zbywać energię elektryczną w poszczególnych osiedlach miejskich lub wiejskich o zaludnieniu, nie przekraczającym 8.000 dusz, załatwia się w postępowaniu niżej przepisaniem.

§ 2. Podanie do Ministra Robót Publicznych o uprawnienie należy wnieść do właściwego urzędu wojewódzkiego.

W podaniu należy wymienić: 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i przynależność państwową petenta, względnie nazwę i siedzibę firmy, 2) miejsce projektowanego zakładu wytwórczego, 3) obszar zasilania, 4) termin trwania uprawnienia, 5) rodzaj napędu (cieplny, wodny).

Do podania należy dołączyć: a) ogólny opis techniczny całego zakładu elektrycznego, a o ile chodzi o zakład wodno-elektryczny — również i urządzeń wodnych, b) ogólny orientacyjny planik obszaru zasilania ze wskazaniem na nim położenia zakładu wytwórczego lub przetwórczego, c) wypełniony formularz uprawnienia według wzoru, ustalonego przez Ministra Robót Publicznych, i d) kwit kasy skarbowej, stwierdzający złożenie zaliczki na poczet opłat za czynności urzędowe, związane z udzieleniem uprawnienia, na rachunek Ministerstwa Robót Publicznych.

§ 3. Do podania o uprawnienie należy dołączyć odpis samego podania, oraz odpisy załączników, wyszczególnionych w § 2 pod lit. a, b, c.

§ 4. Załączniki do podania mają być wykonane na papierze formatu kancelaryjnego lub złożonym w taki format. Tak podanie, jak i każdy załącznik winny być podpisane i zaopatrzone datą; nadto na rysunkach należy wrysować skalę, w której zostały wykonane.

Jednocześnie z podaniem o uprawnienie może być złożone właściwej władzy podanie o udzielenie pozwolenia na budowę zakładu elektrycznego, należyście sporządzone i zaopatrzone w przepisane załączniki.

§ 5. Wojewoda podaje o wpłynięciu podania do publicznej wiadomości przez wywieszenie obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim, w odnośnym starostwie i w zarządzie gminy (magistracie).

W obwieszczeniu podaje się: 1) imię i nazwisko, względnie firmę petenta, 2) cel projektowanego zakładu elektrycznego, 3) obszar zasilania, 4) termin trwania uprawnienia, 5) rodzaj napędu, 6) rodzaj prądu i sposób wykonania sieci elektrycznej,

7) miejsce i czas wyłożenia podania wraz z załącznikami do przejrzania przez interesowanych, 8) termin dwutygodniowy do zgłaszania do urzędu wojewódzkiego ewentualnych zarzutów, zastrzeżeń i żądań.

§ 6. Urząd wojewódzki zasięga w terminie, oznaczonym w § 5 p. 8 opinii: właściwego starosty, innych władz i urzędów państwowych, o ile są interesowane, oraz odnośnego magistratu, względnie urzędu gminnego.

§ 7. Po rozpatrzeniu wszystkich zgłoszonych opinii, zarzutów, zastrzeżeń i żądań wojewoda przekazuje akta Ministerstwu Robót Publicznych. Przytem wojewoda dołącza swoje wnioski: a) co do kwestji udzielenia uprawnienia, w szczególności ze względu na celowość zakładu elektrycznego, na proponowane warunki, na zdolność finansową petenta i opinię o nim, a gdy o uprawnienie ubiega się gmina — na możliwość sfinansowania przez nią zamierzonego przedsięwzięcia; b) co do rozstrzygnięcia wszystkich następujących się zarzutów, zastrzeżeń i żądań.

§ 8. W dalszem postępowaniu stosuje się przepisy §§ 15 i 16 rozporządzenia z dnia 20 maja 1923 r. w sprawie udzielania uprawnień rządowych na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energii elektrycznej (Dz. U. R. P. № 60, poz. 441).

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

530.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 15 lipca 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dietach i kosztach podróży członków komisji kwalifikacyjnych, powołanych w myśl ustawy o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych.

Na mocy ustępu drugiego art. 2 ustawy z dn. 23 stycznia 1925 r. o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych (Dz. U. R. P. № 17 poz. 113) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewodniczący, ich zastępcy oraz członkowie komisji kwalifikacyjnych (wojewódzkich i odwoławczych), ustanowionych w §§ 1 i 6 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 10 lipca 1925 r. o wykonywaniu nadzoru państwowego nad ogierami (Dz. U. R. P. № 73 poz. 511), nie będący urzędnikami państwowymi lub delegatami związków samorządowych i organizacji fachowych, powołanych ustawowo do życia, otrzymują za czas swych czynności w komisjach kwalifikacyjnych diety oraz zwrot kosztów podróży według zasad i norm, określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dn.

16 lipca 1924 r. o należnościach za podróże służbowe (Dz. U. R. P. № 72 poz. 703):

przewodniczący komisyj kwalifikacyjnych i ich zastępcy—według V grupy;

członkowie komisyj kwalifikacyjnych — według VII grupy

uposażenia urzędników państwowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

531.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 16 lipca 1925 r.

o zmianie normy stawki celnej, do której wysokości wagę surową towarów można przyjąć według podania strony.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wymienioną w ustępie pierwszym § 22 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 11 poz. 64) stawkę „10 marek w złocie”, do której wagę surową towarów można przyjąć według podania strony, zamienia się na „10 złotych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

532.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 20 lipca 1925 r.

w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych oraz Kolei w sprawie zgłoszenia i rejestracji obligacyj, ulegających przerachowaniu na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa austriackiego i węgierskiego tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążyą na Skarbie Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1028) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 roku o przerachowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obligacyj, opartych na takich zobowiązaniach (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1026).

Na zasadzie § 43 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 roku

o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 213) oraz §§ 5, 6, 7, 10 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań Skarbu Państwa austriackiego i węgierskiego, tudzież zobowiązań funduszu krajowego galicyjskiego, które ciążyą na Skarbie Państwa austriackiego (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1028) oraz §§ 2, 7 i 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań związków samorządowych oraz obligacyj, opartych na takich zobowiązaniach (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1026) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem przygotowania konwersji obligacyj kolei Karola Ludwika i kolei Albrechta, galicyjskich obligacyj krajowych oraz obligacyj emitowanych przez terytorjalne związki samorządowe, zarządza się zgłoszenie i rejestrację wymienionych obligacyj według postanowień paragrafów następujących.

Obligacje kolei Karola Ludwika i kolei Albrechta.

§ 2. Posiadacze 4% obligacyj kolei Karola Ludwika z r. 1890 i r. 1902 oraz 5% obligacyj kolei Albrechta z r. 1872 i r. 1877 i 4% obligacyj kolei Albrechta z r. 1890 i r. 1893, chcący korzystać z przerachowania i konwersji tychże, o ile ich obligacje znajdują się w granicach Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, winni złożyć takowe w terminie najdalej do dnia 1 września b. r. w Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie.

Jednocześnie ze złożeniem obligacyj winny być przedłożone dowody co do obywatelstwa właściciela obligacyj oraz dowody co do obywatelstwa osoby, która była właścicielem składanych obligacyj w dniu 21 maja 1924 r. Powyższe prawo własności winno być również w sposób dostateczny uwiarogodnione.

§ 3. Posiadacze obligacyj kolei Karola Ludwika i kolei Albrechta, wyszczególnionych w paragrafie poprzednim, chcący korzystać z przerachowania i konwersji tychże, o ile ich obligacje znajdują się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, winni zgłosić i przedłożyć takowe w terminie najdalej do dnia 1 października 1925 r. w konsulatach polskich zagranicą wraz z dowodami przewidzianymi w § 2 niniejszego rozporządzenia.

Konsulaty opatrzą przedłożone im obligacje stemplem, stwierdzającym obywatelstwo właściciela obligacyj oraz obywatelstwo osoby, która była właścicielem obligacyj w dniu 21 maja 1924 r., względnie stwierdzającym brak dostatecznych dowodów co do powyższego prawa własności.

§ 4. Właścicielowi obligacyj będzie przysługiwało prawo uzupełnienia przedłożonych dowodów aż do czasu zarządzenia konwersji.

W razie jeśli obywatelstwo właściciela i prawo własności obligacyj w dniu 21 maja 1924 r. nie zostanie w sposób dostateczny uwiarogodnione, od-